

**DWUINSTANCYJNOŚĆ POSTĘPOWANIA
ADMINISTRACYJNEGO
W SFERZE ZADAŃ SAMORZĄDU
TERYTORYALNEGO – KONTEKST
PRZEDMIOTOWO-FUNKCJONALNY**

**redakcja naukowa
Katarzyna Małysa-Sulińska
Tomasz Podlejski, Mirosław Stec**

AUTORZY

Jakub Bryła

Witold Górny

Piotr Janiak

Michał Kiedrzynek

Miłosz Kłosowiak

Elżbieta A. Maj

Katarzyna Małysa-Sulińska

Anna Mazur-Tokarz

Adrian Misiejko

Tomasz Podlejski

Joanna Sapeta

Marcin Smaga

Michał Sobol

Mirosław Stec

Martyna Wilbrandt-Gotowicz

Przemysław Wszolek

Daniel Zero

DWUINSTANCYJNOŚĆ POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO W SFERZE ZADAŃ SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO – KONTEKST PRZEDMIOTOWO-FUNKCJONALNY

redakcja naukowa
Katarzyna Małysa-Sulińska
Tomasz Podlejski, Mirosław Stec

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

SERIA **MONOGRAFIE**

Wydanie publikacji zostało dofinansowane przez
Krajową Reprezentację Samorządowych Kolegiów Odwoławczych

Stan prawny na 1 czerwca 2025 r.

Recenzenci

Prof. dr hab. Rafał Stankiewicz

Dr hab. Przemysław Kledzik, prof. Uniwersytetu Szczecińskiego

Wydawca

Izabella Małecka

Redaktor prowadzący

Paulina Staniszevska-Chudzik

Opracowanie redakcyjne

Katarzyna Rybczyńska

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni[♥]

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2025

ISBN 978-83-8390-819-9

ISSN 1897-4392

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	7
Wstęp	11
<i>Joanna Sapeta, Przemysław Wszolek</i>	
Perspektywa kolegiałości w jurysdykcji administracyjnej w sprawach samorządowych.....	15
<i>Marcin Smaga</i>	
Sprzeciw od decyzji z perspektywy ekonomicznej analizy prawa	37
<i>Piotr Janiak</i>	
O potrzebie modyfikacji rozstrzygnięć organu odwoławczego w administracyjnym postępowaniu ogólnym...	69
<i>Anna Mazur-Tokarz</i>	
Postępowanie odwoławcze w sprawie ustalenia poziomu potrzeby wsparcia prowadzone przed sądem powszechnym...	87
<i>Miłosz Kłosowiak</i>	
Dwuinstancyjność postępowania podatkowego przed organami jednostek samorządu terytorialnego.....	101
<i>Jakub Bryła</i>	
Wpływ współdziałania organów administracji publicznej na zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego...	113

Adrian Misiejko

Procedura zmiany granic gminy – perspektywa wykorzystania kontroli sądowej 127

Daniel Zero

Postpandemiczne postępowanie administracyjne 145

Elżbieta A. Maj

Dwuinstancyjność postępowania w systemie zabezpieczenia społecznego 163

Michał Kiedrzynek

Szczególne zasady postępowania w sprawach dotyczących opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego 187

Michał Sobol

Hybrydowość postępowania dotyczącego rozgraniczenia nieruchomości i problemy z niej wynikające 199

Witold Górny

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jako środek prawny od decyzji o skreśleniu obiektu z rejestru zabytków ... 221

Martyna Wilbrandt-Gotowicz

Doręczenia elektroniczne po 1.01.2025 r. w działalności samorządowych kolegiów odwoławczych jako organów wyższego stopnia..... 237

Bibliografia..... 261

WSTĘP

Zasada dwuinstancyjności postępowania – rozumiana jako możliwość podjęcia procedury weryfikującej prawidłowość pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie indywidualnej – została wyrażona w Konstytucji RP. Zgodnie z treścią przepisu ujętego w art. 78 ustawy zasadniczej, każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, przy czym wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżania określają ustawy zwykłe. Kontrola drugoinstancyjna zapadłych rozstrzygnięć, stwarzając możliwość weryfikacji orzeczenia, ma na celu przeciwdziałanie arbitralności oraz ograniczenie możliwości popełnienia omyłki, a przez to stanowi istotny element ochrony praw jednostki.

W związku z tym konieczna jest analiza obowiązujących regulacji normatywnych odnoszących się do dwuinstancyjności postępowania administracyjnego i wskazanie, czy stanowią one należyte gwarancje dla weryfikacji prawidłowości orzeczeń w demokratycznym państwie prawnym. Jako niezbędna jawi się przy tym szeroka dyskusja na ten temat prowadzona przy udziale różnych środowisk. Forum dla wymiany poglądów w tym zakresie stanowiło XVIII Krakowskie Seminarium Samorządu Terytorialnego zatytułowane *Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego gwarancją dobrej administracji samorządowej*, które odbyło się w Wieliczce w dniach 11–12 grudnia 2024 r. Wydarzenie zostało objęte patronatem Przewodniczącego Senackiej Komisji Ustawodawczej Senatora RP Krzysztofa Kwiatkowskiego, a w obradach – poza reprezentacją środowiska parlamentarzystów – udział wzięli zarówno przedstawiciele praktyki prawniczej, w tym sędziowie Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych,

jak i pracownicy urzędów administracji samorządowej oraz rządowej, w tym szczególnie liczna grupa prezesów i członków samorządowych kolegiów odwoławczych. W przedmiotowym Seminarium uczestniczyli również naukowcy o różnych specjalizacjach ze wszystkich liczących się ośrodków akademickich w Polsce. Zgodnie bowiem z założeniem przyjętym przez organizatorów Krakowskich Seminarium Samorządu Terytorialnego dyskusja na temat samorządu terytorialnego winna być prowadzona przy udziale przedstawicieli różnych specjalizacji naukowych, w tym administratywistów, konstytucjonalistów, finansistów, cywilistów oraz historyków. To cykliczne wydarzenie naukowe, organizowane przez Katedrę Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Katedrę Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Krajową Reprezentację Samorządowych Kolegiów Odwoławczych, stanowi zatem płaszczyznę wymiany poglądów przez przedstawicieli wszystkich przywołanych środowisk, których przedstawiciele zajmują się badaniem samorządu terytorialnego.

W trakcie XVIII Krakowskiego Seminarium Samorządu Terytorialnego wygłoszonych zostało przeszło 20 referatów, w których przedstawiciele nauki odnieśli się do obowiązujących regulacji normatywnych w zakresie dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Wystąpienia wygłoszone w trakcie przedmiotowego wydarzenia naukowego wywołały ożywioną dyskusję wśród jego uczestników. Stały się ona podstawą do napisania 27 artykułów naukowych, które – zważywszy na ich liczbę oraz zakres przedmiotowy – nie mogły zostać zamieszczone w jednym tomie. Dlatego też w niniejszym woluminie, opatrzonym tytułem *Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego w sferze zadań samorządu terytorialnego – kontekst przedmiotowo-funkcjonalny*, zawarto teksty traktujące między innymi o kolegalności w jurysdykcji administracyjnej, współdziałaniu organów administracji publicznej, a także sprzeciwie od decyzji oraz wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Pozostałe artykuły zostały zaś ujęte w woluminie zatytułowanym *Dwuinstancyjność postępowania administracyjnego i sądownictwa administracyjnego z perspektywy teoretycznoprawnej i konstytucyjno-ustrojowej samorządu terytorialnego*.

W naszej ocenie opracowania ujęte w obu tych tomach powinny wywołać ożywioną dyskusję na temat gwarancyjnej roli, jaką w administracji samorządowej pełni zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Odnotowania wymaga przy tym okoliczność, że w Polsce zakończył się już okres kwestionowania pozycji ustrojowej samorządu terytorialnego oraz doniosłości tej – znajdującej umocowanie w przepisach obowiązującej Konstytucji RP – instytucji.

Kraków–Warszawa, maj 2025

dr hab. Katarzyna Małyś-Sulińska, prof. UJ
Katedra Prawa Administracyjnego UJ
Zakład Prawa Administracyjnego Materialnego UJ
ORCID 0000-0002-6406-8851

Tomasz Podlejski
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie
ORCID 0009-0000-2895-0647

prof. dr hab. Mirosław Stec
Katedra Prawa Samorządu Terytorialnego UJ
ORCID 0000-0002-3537-9204

Joanna Sapeta, Przemysław Wszółek

PERSPEKTYWA KOLEGIALNOŚCI W JURYSDYKCJI ADMINISTRACYJNEJ W SPRAWACH SAMORZĄDOWYCH

1. Wprowadzenie

Chociaż reaktywacja samorządu terytorialnego i kolejne reformy samorządowe spowodowały – w ramach ewolucji organizacyjnej – powrót do kolegalności jako formuły kształtowania struktury organów administracji terenowej po czasach jej zdominowania przez organy jednoosobowe (zwłaszcza w latach 70. i 80. XX w.), to jednak, gdy chodzi o lokowanie kompetencji jurysdykcyjnych w sprawach rozstrzyganych przez organy samorządu terytorialnego poszczególnych stopni, można powiedzieć, że zauważalna jest tendencja ustawodawcy do wyposażania w kompetencje orzecznicze organów jednoosobowych: wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), starostów i marszałków województw, a właściwość w sprawach administracyjnych samorządowych organów kolegalnych jest obecnie wyjątkiem. Taką konstatację trzeba jednak opatrzyć stwierdzeniem, że owa przewaga kompetencji jurysdykcyjnych organów monokratycznych dotyczy rozstrzygania spraw przez organy poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego¹ i w pierwszej in-

¹ Jakkolwiek pozycja wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jako organu jednostki samorządu terytorialnego nie budzi żadnych wątpliwości, to gdy chodzi o pozycję starosty i marszałka województwa, na pierwszy rzut oka wydaje się, że jej kwalifikacja pozostaje

stancji, gdyż w drugiej instancji co do zasady kompetencje jurysdykcyjne posiadają już organy kolegialne – samorządowe kolegia odwoławcze, które – jak wiadomo – nie są organami jednostek samorządu terytorialnego, a mogą być postrzegane jako organy samorządu terytorialnego co najwyżej z znaczeniu procesowym – jako że ich właściwość rzeczowa jako organów drugiej instancji na ogół pokrywa się z właściwością rzeczową organów jednostek samorządu terytorialnego orzekających w pierwszej instancji². Tym samym orzekanie przez organy kolegialne w sprawach samorządowych w pierwszej instancji stanowi wyjątek, natomiast w drugiej instancji – zasadę. Celem niniejszego opracowania jest – w zakresie, na jaki pozwalają ograniczone ramy artykułu – analiza zjawiska kolegialności jako cechy strukturalnej organów w jurysdykcji administracyjnej w sprawach samorządowych, a zwłaszcza odpowiedź na pytanie, czy i na ile przyznawanie przez ustawodawcę kompetencji w tym zakresie organom o strukturze kolegialnej może być postrzegane jako determinanta dobrej administracji samorządowej.

Tak postawiony temat wymaga jednak uzupełnienia go o niezbędne wyjaśnienie. Otóż w dyskursie na temat kolegialności prowadzonym

bardziej złożona. Jakkolwiek bowiem z całą pewnością można te organy traktować jako organy jednostek samorządu terytorialnego w znaczeniu procesowym (o czym wprost przesądził ustawodawca w art. 5 § 2 pkt 6 k.p.a.), to jednak zastrzeżenia może budzić traktowanie starosty i marszałka województwa jako organów jednostek samorządu terytorialnego w znaczeniu ustrojowym – z uwagi na brzmienie odpowiednio art. 8 ust. 2 u.s.p. oraz art. 15 u.s.w., które nie zaliczają tych organów do katalogu organów odpowiednio powiatu i samorządu województwa. W tym jednak kontekście warto przywołać słuszne stanowisko P. Lisowskiego o braku podstaw do odmawiania tym organom statusu – także w znaczeniu ustrojowym – organów odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego (por. P. Lisowski, *Relacje strukturalne w polskim samorządzie terytorialnym*, Wrocław 2013, s. 311–314). Świadczy o tym – zdaniem wspomnianego Autora – m.in. bezpośrednie usytuowanie starosty i marszałka przy powołaniu/województwie oraz stosowny przebieg wyodrębnienia organizacyjnego i kompetencyjnego. Forma organizacyjna „wchodząca w skład systemu administracji publicznej, będąca przy tym organem administracji publicznej, legitymuje się takim statusem w ramach (w kontekście) jakiegoś podmiotu administracji publicznej. Nieuchronnie więc należy dojść do konkluzji uznającej starostę za ustrojowy organ powiatu, a marszałka województwa za podobnie kwalifikowany organ województwa” (P. Lisowski, *Relacje...*, s. 311).

² W. Chróścielewski, *Samorządowe kolegia odwoławcze – dwudziestolecie funkcjonowania a nieuchronna potrzeba zmiany* [w:] K. Sieniawska, *Samorządowe kolegia odwoławcze – przeszłość i przyszłość*, Kraków 2011, s. 183.

w nauce prawa administracyjnego bardzo często akcentuje się różnice pomiędzy kolegialnością, jako sposobem działania organów administracyjnych³, a kolegialnością jako cechą strukturalną organów⁴. Jak wskazywał M. Jaroszyński, jednoosobowość organu jako cecha strukturalna nie tylko bowiem nie wyklucza, ale zwykle wręcz zakłada kolektywną współpracę szeregu osób (m.in. pracowników związanych organizacyjnie z danym organem jednoosobowym)⁵, jako że pozostaje oczywiste, że organ monokratyczny zwykle nie jest w stanie osobiście przeprowadzić wszystkich czynności procesowych lub osobiście wykonywać swoich kompetencji i zadań, a ponadto wydanie rozstrzygnięcia nieraz poprzedzone bywa koniecznością skorzystania z rozmaitych form współdziałania pomiędzy urzędnikami obsługującymi organ lub pomiędzy organami. Podobnie organy o strukturze kolegialnej nieraz korzystają z jednoosobowych sposobów działania (np. gdy chodzi o przeprowadzenie postępowania dowodowego lub jego części przez jednego z członków lub pracowników organu kolegialnego – art. 87 k.p.a.). Dla zapewnienia jasności prezentowanych tu rozważań, odwołanie się do tego rozróżnienia wydaje się celowe, bowiem przedmiotem naszej analizy jest kolegialność w aspekcie cechy strukturalnej i sposobu działania samorządowych organów kolegialnych sprawujących jurysdykcję administracyjną. Poza zakresem rozważań pozostaje zatem kolegialność jako zauważalny nieraz sposób działania organów o strukturze monokratycznej.

³ Dla odróżnienia tego rodzaju kolegialności od „właściwej” (strukturalnej) kolegialności używa się wobec tej pierwszej takich określeń, jak „kolektywność działania”, „kolektywny styl pracy”.

⁴ Por. np. M. Jaroszyński [w:] M. Jaroszyński, M. Zimmermann, W. Brzeziński, *Polskie prawo administracyjne. Część ogólna*, Warszawa 1956, s. 175; T. Rabska [w:] *System prawa administracyjnego*, t. I, red. J. Starościk, Ossolineum 1977, s. 357; A. Korzeniowska, *Z problematyki kolegialności i kolegialnych organów administracji publicznej*, ST 1997/3, s. 34.

⁵ M. Jaroszyński [w:] M. Jaroszyński, M. Zimmermann, W. Brzeziński, *Polskie prawo...*, s. 175. Kwestię współpracy organu jednoosobowego z podlegającymi mu urzędnikami – jako konieczną cechę działania organu monokratycznego – akcentuje również pojęcie „biuralizmu” (por. H. Izdebski, *Kolegialność i jednoosobowość w zarządzaniu centralnym państwem nowożytnego*, Warszawa 1975, s. 151 i n.).

2. Kolegialność a jurysdykcja administracyjna w sprawach samorządowych pierwszej instancji

Wydaje się, że bardzo rzadkie lokowanie kompetencji jurysdykcyjnych w sprawach samorządowych pierwszej instancji w rękach organów kolegialnych wynika z powszechnie znanych i od dawna wielokrotnie akcentowanych w literaturze ograniczeń związanych ze specyfiką działania tych organów. W porównaniu do organów jednoosobowych organy kolegialne decydują bowiem dłużej i zdecydowanie mniej operatywnie, generują większe koszty działania, a ponadto wykazują mniejszą zdolność do podejmowania decyzji *ad hoc* i wyraźnego zlokalizowania odpowiedzialności za podejmowane działania w związku z ich swoistą „depersonalizacją”. Dodatkowo przypisaniu kompetencji orzeczniczych organowi kolegialnemu musi z natury rzeczy towarzyszyć nieraz dość skomplikowana prawna obudowa techniczno-proceduralna, zabezpieczająca prawidłowość procesu funkcjonowania tego organu, a dotycząca takich kwestii, jak choćby tryb działania (w tym sposób i termin zwoływania posiedzeń), przewodnictwo, niezbędne *quorum*, wymagana ilość głosów dla podjęcia rozstrzygnięcia czy reguły podpisywania orzeczeń. Przypisywanie kompetencji jurysdykcyjnych w sprawach samorządowych organom jednoosobowym dyktowane bywa zatem względami pragmatycznymi: działania jurysdykcyjne tych organów jawią się jako prostsze, sprawniejsze i zwykle bardziej elastyczne.

Z kolei wynikające z natury organów kolegialnych ich zalety, takie jak m.in. szczególne predyspozycje do podejmowania makrodecyzji i decydowania strategicznego, zdolność uwzględniania wielu różnorodnych opcji i poglądów na rozstrzygane problemy, powodująca optymalizację, lepsze wyważenie przyjmowanych rozwiązań i większe zaufanie społeczne do rozstrzygnięć, zabezpieczenie przed rutyną, lepsza realizacja zasady prawdy obiektywnej, istnienie w ramach organu swoistej kontroli wewnętrznej i mechanizmu korygowania nazbyt subiektywnego podejścia do rozpatrywanych spraw, wydają się mieć mniejsze znaczenie choćby z uwagi na przedmiot, charakter i masowość spraw administracyjnych załatwianych przez organy samorządu terytorialnego, a także z uwagi na sam mechanizm działania jurysdykcyjnego. Te bowiem wartości i walory, które wystąpiłyby przy orzekaniu kolegialnym, w przypadku

działania organu jednoosobowego są rekompensowane lub zabezpieczone przez istniejące w normach prawa procesowe zasady i standardy proceduralne (np. przez zasadę prawdy obiektywnej, zasadę zaufania, zasadę jawności i przekonywania, gwarancje bezstronności, obiektywizmu i należytego wyważenia rozstrzygnięć, zasadę dwuinstancyjności)⁶, a także ogólne cechy całego toku instancji (np. aktywna rola organu wynika z oparcia jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego na modelu inkwizycyjnym). Pozwalają one zatem nieco innymi sposobami zapewniać lub weryfikować pożądane aspekty, które wystąpiłyby przy kolegialnym załatwianiu spraw.

Tym samym zarówno ustawa o samorządzie powiatowym⁷, jak i ustawa o samorządzie województwa⁸ przewidują możliwość wydawania decyzji przez organ wykonawczy (odpowiednio zarząd powiatu i zarząd województwa) tylko w przypadku, gdy stanowi tak przepis szczególny prawa materialnego. Do takich przepisów należą np. art. 20 pkt 8 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z 21.03.1985 r. o drogach publicznych⁹ przewidujące kompetencje jurysdykcyjne zarządu powiatu i zarządu województwa – jako zarządców dróg powiatowych i wojewódzkich – do wydawania zezwoleń na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, zajęcie pasa drogowego, lokalizację lub przebudowę zjazdu z dróg oraz pobieranie opłat i kar pieniężnych. Podobnie na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z 29.07.2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości¹⁰, w przypadku nieruchomości stanowiących własność powiatu albo województwa, zarząd powiatu albo zarząd województwa wydaje decyzję o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości. Również na podstawie art. 45 ust. 1 i art. 48 ust. 1 w zw.

⁶ Przykładowo więc odpowiednie wyważenie interesów, dóbr, wartości, racji, poglądów, dowodów itd., akcentowane jako zaleta działania organu kolegialnego, w działalności organu monokratycznego bywa zapewnione przez konieczność respektowania przez organ wymogów wynikających z art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 k.p.a.

⁷ Por. art. 38 ust. 1 u.s.p.

⁸ Por. art. 46 ust. 1 u.s.w.

⁹ Dz.U. z 2024 r. poz. 320 ze zm.

¹⁰ Dz.U. z 2024 r. poz. 900.

Publikacja obejmuje interdyscyplinarną analizę jednego z fundamentów demokratycznego państwa prawa, jakim jest prawo do odwołania. Autorzy przedstawili w niej takie zagadnienia, jak: kolegiałność w jurysdykcji administracyjnej, współdziałanie organów administracji publicznej, a także sprzeciw od decyzji oraz wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Artykuły zawarte w monografii powstały na podstawie referatów i dyskusji przeprowadzonej w trakcie XVIII Krakowskiego Seminarium Samorządu Terytorialnego, które odbyło się w dniach 11–12 grudnia 2024 r.

Książka jest przeznaczona dla prawników praktyków, pracowników organów administracji publicznej, przedstawicieli świata nauki, a także studentów studiów prawniczych i administracyjnych.

Katarzyna Małyś-Sulińska – doktor habilitowana nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Katedry Prawa Administracyjnego UJ, kierownik Zakładu Prawa Administracyjnego Materialnego UJ oraz członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie.

Tomasz Podlejski – Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, przewodniczący Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych.

Mirosław Stec – profesor doktor habilitowany nauk prawnych, wieloletni kierownik Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego; redaktor naczelny kwartalnika Regionalnych Izb Obrachunkowych „Finanse Komunalne”.

9788383908199 W01P01

ISSN 1897-4392
ISBN 978-83-8390-819-9

9 788383 908199

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 239 Zł (W TYM 5% VAT)